

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 04 ianuarie 2020, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Rom. 15:4-5; 13:** „...”.

Îi aducem mulțumire Domnului că ne putem strânge împreună nederanjați pentru a asculta Cuvântul scump și prețios, ca să facem trăirile noastre mântuitoare cu Dumnezeu nostru. Bun venit călduros tuturor! Este minunat că Domnul cheamă afară din toate popoarele și din toate limbile. Îi mulțumim Domnului pentru toate ușile deschise, Îi mulțumim pentru toate inimile deschise. Toți care trăiesc ceva cu Dumnezeu pot da mărturie despre ceea ce face Dumnezeu.

Ne uităm în urmă la mulți ani care au trecut. În acest an se vor împlini 55 de ani de când Domnul l-a luat Acasă pe robul și prorocul Său. Al cincizecilea an înseamnă Cincizecime. Cincizecimea înseamnă revărsarea cu Duhul Sfânt. În Vechiul Testament la fiecare al cincizecilea an era un an jubiliar (an de veselie), un an de îndurare. Toți cei ce erau datornici puteau pleca liberi, și se puteau întoarce înapoi la moștenirea lor de care aparțineau. Domnul nostru, după învierea Sa, a vorbit cu ucenicii Săi timp de patruzeci de zile despre Împărăția lui Dumnezeu. Apoi au mai trecut încă zece zile; în totalitate cincizeci de zile, și apoi a avut loc revărsarea Duhului Sfânt.

Ceea ce mă mișcă foarte mult este următorul lucru. Că în timpul nostru Domnul S-a descoperit exact așa cum a făcut-o în Vechiul Testament. Doresc să citesc trei versete biblice din Vechiul Testament pentru ca voi să știți că în Vechiul Testament s-a vorbit din stâlpul de nor și de foc și că Domnul a însoțit poporul Israel timp de patruzeci de ani, în stâlpul de nor, ziua, și în stâlpul de foc, noaptea. Iubitul nostru frate Branham a primit har înaintea lui Dumnezeu și Domnul S-a descoperit în stâlpul de nor și de foc. Așa cum este scris în Ex. 13:21-22: *„Domnul mergea înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze,*

pentru ca să meargă și ziua și noaptea. Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții”.

Ei au ieșit afară așa cum îi făgăduise Dumnezeu lui Avraam: „După patru sute de ani Eu vă voi scoate afară”.

Apoi citim din Ex. 40, când Moise a isprăvit toată lucrarea, norul a acoperit cortul descoperirii și slava Domnului a umplut cortul. Vers. 38: *„Norul Domnului era deasupra Cortului ziua; iar noaptea, era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor”.* Așadar ziua stâlpul de nor, iar noaptea stâlpul de foc. Este puternic ceea ce citim aici. Apoi, în Ps. 78 psalmistul a amintit și accentuat acest lucru: *„I-a călăuzit ziua cu un nor, și toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor”*(vers. 14).

Scumpii mei frați și surori, noi toți știm ce s-a întâmplat în 20 ianuarie 1950, atunci când într-o mare adunare din Houston, Texas, stâlpul supranatural al lui Dumnezeu s-a coborât. Stâlpul de foc era acolo și Domnul S-a arătat în acel stâlp de foc. Fratele Branham tocmai spusese cuvintele: „Eu nu trebuie să dau mărturie despre mine. Cel ce m-a trimis Se va îngriji de aceasta”. Și așa s-a și întâmplat după aceea. Înaintea deschiderii peceților, fratele Branham a văzut și primit descoperit dinainte (decembrie 1962) ce se va întâmpla în legătură cu deschiderea celor șapte peceți: că în acest nor supranatural vor fi șapte îngeri; și așa s-a întâmplat (28 februarie 1963). Fratele Branham a putut spune: „Al șaptelea înger din acea constelație a fost cel ce a vorbit cu mine și mi-a spus: «Întoarce-te înapoi la Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceți»”.

Scumpii mei frați și surori, noi trăim într-o perioadă de timp în care se împlinește profetia biblică. Astăzi am ales locurile de la începutul Noului Testament, conform Evangheliei după Luca și să citim doar pe scurt ceea ce s-a întâmplat atunci. Totul a început într-un mod supranatural, fie că a fost vizita îngerului Gavril la Zaharia, în Templu, și i-a anunțat nașterea lui Ioan Botezătorul; fie că a fost vizita aceluiași înger Gavril la Maria ca să anunțe nașterea Fiului lui Dumnezeu. De la început citim și găsim confirmarea că făgăduințele și prorociile vechi testamentare vestite în Vechiul Testament s-au împlinit. Voi puteți citi toate aceste locuri. Eu mi-am notat toate aceste versete

biblice: Lc. 2 de la vers. 9 la 11. Este minunat! Apoi Lc. 2:10: „*Dar îngerul le-a zis: «...»*”.

Scumpii mei frați, ceea ce mă interesează pe mine este faptul că atunci când Dumnezeu împlinește făgăduințele Sale, pe pământ se întâmplă lucruri supranaturale. Așa cum a fost cu Moise; Domnul S-a arătat în rugul aprins și Moise a trebuit să-și dea jos încălțăminte din picioare pentru că pământul pe care stătea el era sfințit prin prezența Dumnezeului atotputernic care S-a coborât în foc. Apoi vedem cât de minunate au fost călăuzirile în Noul Testament. Îi aducem mulțumire Domnului că totul este mărturisit exact: când, unde și cum s-a întâmplat, pentru că a fost o realitate. Nimeni nu trebuia să tălmăcească sau să interpreteze, totul a fost spus clar și deslușit și a fost scris ca mărturie pentru noi, pentru ca prin credință să primim lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru într-un mod supranatural, îndeosebi în slujba fratelui Branham.

Apoi în Lc. 2 de la vers. 26 la 32 avem mărturia puternică a ceea ce s-a întâmplat cu Simeon. Citim vers. 26: „*Duhul Sfânt îl înștiințase (îi descoperise) că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului*”. Apoi ceea ce i-a fost descoperit lui de Duhul lui Dumnezeu. Citim vers. 27: „*El a venit în Templu, mânat de Duhul...*”. Mai întâi Duhul îi descoperise ce trebuie să se întâmple și avea să se întâmple, și apoi în timpul împlinirii el a fost mânat de Duhul, în același timp, în același ceas când împlinirea făgăduinței a început să se deruleze. Duhul Sfânt călăuzește în ceea ce El ne-a descoperit prin har.

Încă o dată Lc. 2:27: „*El a venit în Templu, mânat de Duhul*”. Noi cunoaștem toată istorisirea de aici. El s-a dus direct acolo, a luat Pruncul în brațele sale, și ce a fost spus după aceea? Așa este scris aici, citim vers. 28-30: „*Simeon L-a luat în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu („L-a lăudat pe Dumnezeu” – lb. germ.), și a zis: «Acum, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău („după făgăduința Ta” – lb. germ.). Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta...»*”. Apoi vers. 31-32: „*mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze Neamurile, și slava poporului Tău Israel*”.

Scumpii mei frați și surori, și aici este ceva minunat. Ambele s-au întâmpat de la început, ambele au fost în planul de mântuire: ceea ce a fost hotărât pentru Israel și ceea ce a fost hotărât pentru Neamuri. Permiteți-mi s-o spun clar: cine este un prieten al Israelului nu poate fi un vrăjmaș al celorlalte neamuri; cine este un prieten al Israelului este și un prieten al arabilor, este un prieten al tuturor vecinilor. La Dumnezeu nu există vrăjmășie, vrăjmășia a fost dată deoparte. Dacă ne uităm exact, vedem că Israelul n-a cotropit și n-a amenințat nicio altă națiune. Vrăjmășia este tot de partea cealaltă, niciodată într-un adevărat copil al lui Dumnezeu. Permiteți-mi s-o mai spun o dată. Prin harul lui Dumnezeu, noi recunoaștem ceea ce a intenționat Domnul cu Israel și ceea ce a și făcut El. Dar de la început națiunile au fost incluse în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Cu siguranță acesta este și motivul pentru care noi propovăduim de 55 de ani Evanghelia tuturor popoarelor și limbilor, indiferent de convingerea lor religioasă și lumească. Prima călătorie a fost în anul 1964, în India. Dacă apoi ne uităm în urmă, fie că au fost hinduși, șintoști (religia Japoniei) sau indiferent de convingerea lor religioasă, indiferent de țară, peste tot Dumnezeu are oameni care au dăruit credință Cuvântului Lui. Acum mă gândesc îndeosebi la Egipt; niciunde n-am întâlnit o ospitalitate ca în Egipt. Cu adevărat Dumnezeu cheamă afară oameni din toate popoarele și din toate limbile. Bineînțeles, însărcinarea noastră este să propovăduim Cuvântul. Doresc s-o spun clar și nădăjduiesc că toți înțeleg cât se poate de clar.

De exemplu. Chiar dacă noi propovăduim Cuvântul și nu facem compromisuri, astăzi doresc să vă arăt ceva. Acum mulți ani am predicat în Indonezia. Dacă am auzit corect știrile, nu în Australia, nu în Iran, ci în Indonezia, cu capitala la Jackarta, acolo era vorba că nivelul apei crește. Într-o țară, în Australia, este foc, în alta este apă și în alte locuri sunt cutremure și vremuri scumpe – toate vin. Dar aici este un punct, niciodată n-am încheiat compromisuri și niciodată n-am jignit alte religii sau conduceri. Dar astăzi îmi este pe inimă să vă arăt două biblii, o biblie și o altă biblie. În una din ele, începând cu Gen. 1, cuvântul „Allah” este scris de peste patru mii de ori. Iar în această biblie tipărită în Jackarta nicio singură dată nu este scris „Allah”, ci numai „Elohim”; cu adevărat a fost călăuzit de Domnul. Când eu

spuneam „Dumnezeu” traducătorul traducea mereu cu „Allah”. Cu adevărat mi-a plesnit gulerul și a trebuit să spun: „Ascultă te rog! Termină odată cu asta!”. De la Adam au trecut 4632 de ani până când cuvântul „Allah” a fost pronunțat; 4632 de ani au trecut de la Adam până la Mohamed, mii de ani în care nimeni n-a auzit ceva despre „Allah”. De aceea datoria mea a fost să spun „În felul acesta nu mai merge!”. Apoi Dumnezeu a dăruit har că am putut merge la Universitatea din Jackarta și Dumnezeu a dăruit har că asociația internațională biblică a fost pregătită să retipărească biblia în Indonezia, astfel că peste tot trebuia să fie scris cuvântul „Elohim” ca în original. Cu adevărat Dumnezeu a dăruit har în diferite domenii în toate popoarele și în toate limbile. Așa că noi nu jignim pe nimeni. Toți din toate religiile pot crede ce vor ei, dar noi credem numai ce a spus Dumnezeu în scumpul și sfântul Său Cuvânt. Conformitatea deplină a Vechiului și Noului Testament este puternică, iar pentru aceasta Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima. Eu am atins acest subiect pentru că Jackarta era prezentată la știri.

Ne întoarcem la Lc. 4:17-19 și citim: *„și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: «Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia (,să aduc mesajul bucuriei săracilor” – lb. germ.); M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.»”*.

Despre aceasta este vorba și astăzi, ca să trăim un an al îndurării. Cum am citit aici, să putem vesti eliberarea celor legați, celor robiți, ca orbii să-și capete vederea, Dumnezeu să dăruiască un an de îndurare, un an jubiliar. Ca nu doar să auzim cuvintele, ci prin har să le putem trăi, să trăim ceea ce este scris și ceea ce ne-a dăruit Domnul prin har.

Apoi în vers. 21 este scris: *„Atunci a început să le spună: «Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.»”*.

Dragi frați și surori, de aceasta depinde totul. Începând din primul capitol al Noului Testament avem împlinire, împlinire,

împlinirea profeției biblice. Dacă cercetătorii Bibliei au numărat bine, atunci, la prima venire a lui Isus Hristos s-au împlinit 109 prorocii, totul a fost prevestit: începând de la nașterea Sa, slujba Sa, patimile, îngroparea, moartea, învierea și înălțarea Lui la cer. În Noul Testament găsim confirmat sută la sută că profeția vechi testamentară s-a împlinit. Este minunat că noi avem aceste mărturii în sfânta Scriptură.

Apoi ne întoarcem la punctul principal: făgăduințele. Noi am citit despre Simeon: așa cum Tu, prin Duhul Sfânt, i-ai făgăduit/„*Duhul Sfânt îl înștiințase* (îi descoperise)”. Mai întâi făgăduința apoi împlinirea. Pe cât de sigur Domnul Dumnezeu ne-a dat făgăduințele pentru acest timp și ni le-a descoperit prin Duhul Sfânt, pe atât de sigur Duhul Sfânt ne va conduce ca noi să avem parte de ele atunci când va sosi împlinirea făgăduințelor. Așa cum a fost atunci tot așa se va întâmpla și în acest timp. Dumnezeu S-a pus chezaș pentru aceasta, pentru că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt în El, «Da» și «Amin».

Citim din Evrei 10:14: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („pe cei ce s-au lăsat sfințiți” – lb. germ.)”. Pe cei care se lasă sfințiți, aduși pentru totdeauna la țintă. Noi credem din toată inima și din tot sufletul că Domnul nostru a isprăvit o răscumpărare absolută, o iertare absolută, și că pe crucea Golgotei s-a împlinit toată lucrarea mântuitoare a Dumnezeului nostru, iar noi suntem răscumparați prin Sânge și neprihăniți prin har.

Citim din Evrei 10:36: „*Căci aveți nevoie de răbdare* („răbdare statornică” – lb. germ.), *ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit*”.

Și aici este foarte important. Facă-se voia Ta precum în ceruri așa și pe pământ, facă-se voia Ta în viața mea, facă-se voia Ta așa cum ai spus Tu mai dinainte în Cuvântul Tău. Apoi în Iacov 5 avem făgăduința; citim Iac. 5:7-8: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”.

Scumpi frați și surori, dacă privim la semnele timpului atunci putem spune că revenirea Domnului este atât de aproape. Fratele Branham, a spus în timpul lui: „eu nu mai văd nimic altceva ce trebuie să se împlinească decât venirea Domnului. Totul s-a împlinit deja”. Atunci ce să zicem noi astăzi? Noi vedem pregătirile. Acum nu dorim

să intrăm în toate detaliile cu privire la ceea ce se petrece în Orientul Apropiat. Dar toate indică faptul că și Ezech. 38 și 39 se vor împlini și că toate pregătirile sunt în desfășurare.

Înapoi la Iac. 5: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților.* („Aveți, dar, răbdare statornică, fraților” – lb. germ.)”. Să fim statornici în toate domeniile vieții, în toate situațiile, indiferent ce ar veni. Pur și simplu să fim zidiți având ca temelie stânca – nu zidiți pe nisip – pe Domnul și Răscumpărătorul nostru care este temelia.

Apoi citim Iac 5:8: „*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape*”.

Scumpii mei frați și surori, de atunci Domnul, prin Duhul, i-a călăuzit pe apostoli să scrie totul, tot ce este necesar pentru timpul nostru, cu care ne putem mângâia și zidi unii pe alții. „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților.* („Aveți, dar, răbdare statornică, fraților”)”.

Mergem direct la 1 Pet. 1:5 și citim cuvintele prețioase: „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi/timpul de pe urmă*”.

Toate aceste versete biblice sunt pentru noi care trăim în acest timp, au fost scrise pentru noi. Și noi putem spune ca Simeon, astăzi s-a împlinit această Scriptură, astăzi se împlinesc toate aceste versete biblice în fața ochilor noștri. Noi vedem și trăim împlinirea acestor lucruri în mod personal.

Mai citim o dată: „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi/timpul de pe urmă*”. Noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit.

S-o mai spunem o dată, toate aceste versete biblice sunt scrise pentru noi. Au fost scrise acum două mii de ani pentru ca noi să trăim lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în mod personal ca la începutul Noului Testament, și prin Duhul Sfânt să primim descoperirea făgăduințelor ca să fim călăuziți de Duhul Sfânt până în împlinirea lucrurilor pe care ni le-a făgăduit Dumnezeu. Pe cât de sigur ne-a dat El făgăduințele, pe atât de sigur El le va și împlini.

Apoi 1 Pet. 1:18-19: „*căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viațuire pe*

care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană”.

Păcatul originar din Grădina Edenului a avut loc prin zămislire, în trup de carne și sânge. Viața trupului este în sânge, așa este scris în Lev. 17:11: *„Căci viața trupului este în sânge”*. În Sângele Răscumpărătorului nostru iubit era viața divină. Și pentru că păcatul a avut loc într-un trup de carne și sânge, Domnul și Răscumpărătorul nostru a trebuit să vină în scumpul Său trup de carne și sânge și în acest trup de carne a trebuit să se aducă jertfa pentru noi, noi care suntem într-un trup de carne. Dar noi știm că ce este născut din carne este carne, și doar ce este născut din Duhul este duh. De aceea noi trebuie să fim născuți din Dumnezeu prin Duhul lui Dumnezeu și prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Citim 1 Pet. 1:19: *„ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană”*. Pentru ca noi să fim fără cusur și fără prihană înaintea Dumnezeului nostru, Mielul lui Dumnezeu Și-a dat Sângele Lui nepătat pentru noi. Pentru ca noi să putem deveni asemenea Lui de aceea a devenit El asemenea nouă, într-un trup de carne, și ne-a dăruit răscumpărare și împăcare deplină.

Citim din 1 Pet. 1:23: *„fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”*.

Scumpii mei frați și surori, stimați prieteni, noi toți care suntem astăzi aici, și toți care ascultă de pe întregul pământ, este aceasta mărturia noastră? Am trăit noi cu adevărat acest lucru? O mai citim o dată: *„fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi...”*. Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. Din sămânța care nu poate putrezi, o sămânță netrecătoare. Prin Cuvântul lui Dumnezeu născuți prin Duhul la o nădejde vie. Aceasta este trăirea mea, aceasta-i trăirea noastră prin har. Cu adevărat noi am trăit o pocăință adevărată, o înnoire, o naștere din nou, noua viață divină s-a descoperit în noi, așa că noi putem spune: eu am fost răstignit împreună cu Hristos, am murit împreună cu El, am fost îngropat împreună cu El și am înviat la o viață nouă împreună cu El.

Scumpii mei frați și surori, este atât de important și trebuie spus: numai cine a primit viața veșnică prin credința în Isus Hristos poate și va trăi veșnic. Viața veșnică este o realitate divină. Așa cum nașterea firească, pământească este o realitate, la fel și cea duhovnicească; cum la zămislire este o sămânță, la naștere este o făptură, tot așa este și cu noi duhovnicește. Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța, dar când are loc nașterea din nou suntem o creatură nouă, o făptură nouă prin harul lui Dumnezeu. Puteți voi explica o naștere pământească? Puteți voi explica cum o sămânță așa de mică poate avea în ea însăși tot ceea ce este un om? Poate explica cineva firește așa ceva? O sămânță așa mică. Permiteți-mi dacă o spun așa aici. O sămânță atât de mică pe care o poți pune într-o linguriță, apoi când se naște este un bebeluș, apoi un copil, adolescent, iar apoi este un om matur. În acea sămânță mică este conținut deja totul, picioare, cap, totul este în sămânță; iar prin naștere este descoperit că zămislirea a avut loc.

Exact așa se petrece cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu mântuirea vieții noastre personale. Mai întâi este sămânța care este Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Apoi Duhul Sfânt vine asupra seminței, iar apoi are loc zămislirea. Iar când timpul sosește are loc nașterea din nou. La Dumnezeu totul este cu puțință. Scumpii mei frați și surori, și astăzi noi Îl putem trăi pe Dumnezeu: pocăința noastră, eliberarea noastră. Cu adevărat astăzi noi putem trăi totul prin har, pentru că sângele Mielului încă mai este pe scaunul harului.

Citim mai departe din 1Pet. 2:24: *„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire („pentru dreptate” – lb. germ.): prin rănilor Lui ați fost vindecați”*. Răscumpărați, eliberați, vindecați, totul s-a întâmplat pe crucea Golgotei, iar acest lucru îl putem propovădui prin har.

Acum citim din 2 Pet. 3:9: *„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”*.

Din anul 1933 au trecut 86 de ani. Eu am acest an bine fixat în mintea mea fiindcă este anul nașterii mele. Au trecut 86 de ani de când fratele Branham a primit însărcinarea de a aduce mesajul, înaintea celei

de-a doua veniri a lui Hristos, mesaj care apoi urma să fie purtat pe întregul pământ. Toți acești ani au venit și au trecut. Cine dintre noi s-ar fi gândit în anul 1966, când a avut loc înmormântarea acestui mare om al lui Dumnezeu, că vor trece atâția ani? Dar s-o spunem liber și deschis. Din cauza acelor care până în ziua de astăzi mai sunt încă adăugați, pentru că numărul încă nu este deplin. Domnul așteaptă până când ultimii sunt chemați afară și își pot trăi pregătirea lor prin har. La timpul hotărât Domnul va reveni, iar noi credem că se va întâmpla în timpul nostru. Se va întâmpla în timpul nostru, pentru că Domnul a prevestit acest lucru, zicând: „Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri atunci voi știți că este aproape, este în fața ușii”. În orice clipă poate avea loc.

În 2 Pet. 3:14 este scris: *„De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană (fără pată), fără vină și în pace”*. Să fim găsiți înaintea Lui fără pată, fără vină și în pace.

Eu cred că și astăzi se întâmplă lucruri mari în mijlocul nostru și pe întregul pământ. Toți care acum cred din inimă că sângele noului legământ încă mai este pe chivotul legământului din locul preasfânt, ei toți pot veni și avea trăirile lor mântuitoare cu Dumnezeu: eliberarea lor, dezlegarea de toate legăturile. Orice legătură este o robie. Oamenii sunt robiți și fac lucruri pe care nici nu vor să le facă. De aceea Domnul a zis: „Duhul Domnului este peste Mine căci Domnul M-a uns ca să vestesc robilor slobozenia”. Cei legați nu se pot dezlega singuri, ei trebuie să fie dezlegați. Dacă în mijlocul nostru sunt oameni, frați și surori, prieteni care au nevoie de rugăciune pentru dezlegare vă rog simțiți-vă liberi. Noi suntem aici ca să ne rugăm pentru voi.

Apoi mai avem două locuri. Unul din 1 Ioan 2:28: *„Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El („când Se va descoperi El” – lb. germ.), să avem îndrăzneală și, la revenirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El”*.

Aceste versete biblice să ne meargă la inimă. Este adevărat și clar ceea ce este scris aici. Nimeni să nu se pomenească rămas în urmă. Și acest lucru doresc să-l mai spun o dată. Pe cât de sigur mi-a arătat Domnul combina cu lanul de grâu, pe atât de sigur am semănat noi

doar grâu; nu neghină, nu buruiană. Nicio singură dată în cei 70 de ani n-am propovăduit o învățătură rătăcitoare, nicio o singură dată n-am părăsit calea strâmtă, nicio singură dată n-am fost necredincios. A trebuit să trec prin multe încercări, cele mai grele încercări pe care ți le poți închipui. Dar Îi mulțumesc Domnului că El Și-a ținut făgăduința Sa: „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde*”(Is. 43:2). Și așa s-a întâmplat cu adevărat prin har.

Apoi acest lucru din Evr. 13 pe care ni-l vom lua cu toții la inimă. Citim Evr. 13:12: „*De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă*”.

Ați văzut voi vreodată acest verset, că sfințirea este în legătură cu sângele? Răscumpărarea, iertarea, totul este în legătură cu sângele. Dar aici este atinsă esența, miezul. Scumpii mei frați și surori, mi-a devenit mare și mi-a mers la inimă. Domnul nostru a zis: „*Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr*”(Ioan 17:19). El a spus: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”, Cuvântul pe care Eu vi l-am spus. Noi suntem sfințiți în Cuvântul adevărului. Dar aici sfințirea este adusă în legătură directă cu răscumpărarea isprăvită, că noi prin sânge suntem răscumpeștiți, eliberați, L-am trăit pe Dumnezeu prin har. Și deja în sânge noi am fost curățați, sfințiți și am devenit o proprietate a Domnului pentru toată veșnicia. Eu nu știu ce înseamnă aceasta pentru voi, dar pe mine aceasta m-a mișcat în adâncul adâncului meu. Pentru că noi citim: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”; și toate celelalte versete biblice, iertare, împăcare, har și mântuire. Dar sfințirea este adusă în legătură cu sângele vărsat al Mielului lui Dumnezeu, ne arată că pe crucea Golgotei s-a petrecut tot ceea ce trebuie să se întâmple și cu noi.

Citim acest verset puternic încă o dată. Evr. 13:12: „*De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său...*”. Aleluia! Îi aducem mulțumire iubitului nostru Domn. Mulțumire Domnului! Nu o sfințire proprie, nu să fii neprihănit prefăcut, nu. Ci în adâncul adâncului tău să fii străpuns de sfințirea lui Dumnezeu, de sfințirea Cuvântului lui Dumnezeu. „*De aceea și Isus, ca să sfințească norodul*

cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poarta cetății". Cu adevărat pe crucea Golgotei s-a întâmplat totul. Astfel că noi vom sta înaintea Domnului nostru fără pată și fără zbârcitură. Răscumpărare, iertare, eliberare, vindecare, pur și simplu desăvârșire prin cruce, prin sângele noului legământ. Voi știți că nu demult am spus că Îi aduc mulțumire Domnului pentru sângele noului legământ, pentru făgăduințele pe care El ni le-a dat prin har.

Acum, în concluzie. Așa cum la început s-a întâmplat supranaturalul și apoi profeția sfintei Scripturi a fost arătată în împlinire la fel se întâmplă și în timpul nostru. Cât de des putem noi spune: „Astăzi, se împlinește, această scriptură, astăzi, această profeție biblică se împlinește înaintea ochilor noștri"! O mai spunem o dată. Așa cum a accentuat Domnul: „Dacă voi veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri...”. Permiteți-mi să amintesc acest lucru în legătură cu Is. 30:26, că atunci când Domnul va repara paguba poporului Său Israel soarele va străluci de șapte ori mai tare. Și acest lucru se petrece, toate lucrurile se duc în direcția aceasta și nimeni nu va putea stopa acest proces, nicio manifestație, nicio oprire a emisiilor de gaze cu efect de seră, nimic. Totul se va derula așa cum este scris. Pentru că Domnul a reparat rănilor poporului Său și El îi aduce pe toți din toate popoarele înapoi în țara lor de baștină. Câte versete biblice s-au împlinit și încă se mai împlinesc prin har!

Fie ca Domnul Dumnezeu să folosească această zi ca, prin credință, să fim din nou întăriți, să luăm în serios lucrarea și să avem trăirile noastre mântuitoare cu Domnul. Ca să știm: „El a vorbit cu mine personal, este vorba despre mine”. Astăzi dacă voi auziți glasul Lui să nu vă împietriți inimile. Astăzi Domnul ne spune: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați. Eu vreau să vă dau odihnă sufletelor voastre”. Astăzi Domnul a vrut să ne arate și să ne spună că tot ceea ce ne-a fost descoperit prin Duhul din profeția biblică, când timpul va sosi noi vom fi călăuziți de Duhul Sfânt acolo unde va avea loc împlinirea. Așa a fost cu Simeon, așa a fost cu Ioan Botezătorul care a putut da mărturie: „*Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt»*”. Călăuziri și împlinirea profeției biblice. La prima venire a lui Hristos, împlinirea profeției biblice, iar acum în directă

legătură cu revenirea lui Isus Hristos. Și prin har noi putem purta Cuvântul sfânt și curat, mesajul, și toți cei ce sunt din Dumnezeu vor asculta și vor primi.

Mai spunem o dată. Vă rog primiți sămânța în voi, iar pentru restul Dumnezeu Se va îngriji. Așa cum a zis Maria: „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*” (Lc. 1:38). Exact așa putem noi spune: „Așa cum suntem noi venim la Domnul”, și știm că așa cum a făgăduit El, exact așa se va întâmpla cu noi toți, până la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Noi toți ne pregătim pentru acea zi și știm că se va întâmpla exact așa cum este scris. Noi ne spunem unii altora „Maranata!”. Fie ca binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să vină peste noi toți și Duhul lui Dumnezeu să fie lucrător în mod puternic în viețile noastre.

Citiți acasă încă o dată acest verset, că Domnul nostru a pățimit în afara porții cetății pentru ca prin Sângele Lui să ne sfințească, prin Cuvânt, prin Duh, prin Sânge. O sfințire în toate domeniile. Dumnezeu S-a îngrijit. Pentru că fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Dumnezeu. Fie ca să se petreacă în viața ta, în viețile noastre ale tuturor de pe întregul pământ, ca noi toți să trăim salvarea, răscumpărarea, harul, mântuirea și sfințirea deplină. Sfințește-i în Cuvântul Tău, Cuvântul Tău este adevărul. Nu uitați! Sfințirea prin sânge se poate întâmpla doar în aceia care au primit sămânța Cuvântului; aparține împreună cu sămânța Cuvântului. Sămânța, Cuvântul, Sângele, Duhul. Așa este scris în 1 Ioan 5:7, Duhul, apa și sângele. Îi mulțumim Domnului nostru pentru toate cuvintele Scripturii și pentru faptul că noi încă mai trăim în timpul harului și ne putem dedica viețile noastre Lui, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Îi aducem mulțumire Domnului. Domnul a dăruit har ca noi să auzim și să credem Cuvântul Său. Dacă aici este cineva care are nevoie de rugăciune, dacă dorește să aibă o trăire cu Domnul. Noi cântăm cântarea „Numai să crezi”, și în timp ce cântăm, dacă doriți puteți veni în față. Mai ales toți tinerii, dedicați-vă viețile Domnului. Lumea vă promite tot felul, lumea vă promite chiar și cerul și voi aterizați în iad. Lumea cu plăcerile ei trece, dar cine face după

Cuvânt acela rămâne în veac. În timp ce cântăm cei ce doresc să vină în față pot veni și apoi ne vom ruga împreună.

Dragilor, iubitorilor, este scris: „Cine cheamă Numele Domnului acela va fi mântuit”. Este necesar ca voi să exprimați în rugăciune aceste cuvinte: „Doamne Isuse, Te rog din suflet salvează-mă! Dăruiește-mi o răscumpărare deplină”. În rugăciune trebuie să amintești Numele Domnului Isus Hristos și să ceri iertare. Să nu vă rugați pe lângă El. El să fie centrul rugăciunii. De aceea este scris: „Oricine cheamă Numele Domnului acela va fi mântuit”. Tot așa este scris: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1:12). La fel este scris: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*”.

Vă rog frumos referiți-vă la sfânta Scriptură, bazați-vă pe Scriptură și chemați Numele Domnului. Pe scurt, acum ne vom ruga împreună, și vă rog frumos rugați-vă cu toții din inimă, rugați-L să vă ierte. Tot ceea ce doriți aduceți-I Domnului în rugăciune.

Doamne Dumnezeule atotputernic dorim să venim împreună înaintea Domnului. Rugați-vă cu toții, chemați Numele Domnului. Iubite Domn, Îți mulțumesc! Mântuirea încă mai este la dispoziție, încă mai este răscumpărare, har și mântuire. Tu ești prezent să salvezi, să eliberezi, să vindeci, Tu ești prezent ca să confirmi Cuvântul Tău sfânt. Iubite Domn, toți au venit la Tine. N-au venit la mine, n-au venit la noi, au venit la Tine. Și pe cel ce vine la Tine Tu nu-l vei izgoni afară. Și cine cheamă Numele Domnului va fi salvat pe loc. Nu mâine, ci astăzi, acum aici. Astăzi, acum am auzit glasul Său. Astăzi noi chemăm Numele Lui. Astăzi noi primim răscumpărarea, harul, salvarea și mântuirea. Astăzi noi am auzit Cuvântul, astăzi noi venim la Tine.

Iubite Domn, binecuvântează în toate limbile, în toate popoarele și pe întregul pământ. Iubite Domn, fie ca toți să vină la Tine acum și să aibă trăirile lor mântuitoare cu Tine. Aleluia! Primiți iertarea. Noi putem predica iertarea. El, Domnul nostru iartă încălcarea și nu-Și mai aduce aminte de păcat. Aleluia! Lăudați Numele Domnului. Lăudați Numele Lui sfânt. Aleluia! Laudă, cinste și mărire Dumnezeului nostru

din veșnicie în veșnicie. Aleluia! Primiți, credeți și mulțumiți-I Domnului. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Laudă Dumnezeuului nostru.

Acum încă un Cuvânt adresat nouă tuturor. Astăzi, prin credință, să acceptăm și să primim răscumpărarea deplină, curățarea, înnoirea, nașterea din nou, sfințirea. Din acest loc să plecăm cu siguranța că pe cât de sigur Domnul, Răscumpărătorul nostru Și-a vărsat Sângele Său, Sângele noului legământ, pe atât de sigur păcatele tale sunt iertate și tot atât de sigur ești tu împăcat cu Dumnezeu și atât de sigur ai primit viața veșnică. Și tot atât de sigură este sfințirea care se petrece prin Duhul Sfânt, este garantată prin Sângele Mielului lui Dumnezeu. Că toți răscumpărații vor trăi sfințirea lor în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu, prin har. Îi aducem mulțumire Domnului Dumnezeuului nostru. Astăzi s-au întâmplat lucruri mari, astăzi Domnul a vorbit cu noi, astăzi noi suntem martori oculari ai faptului că Cuvântul Său nu s-a întors gol înapoi, ci că noi l-am acceptat și l-am primit. Lui, Dumnezeuului nostru Îi aducem slava și cinstea în vecii vecilor.

Scumpii mei frați și surori, și acest lucru îmi mai vine pe inimă. Pe cât de sigur am văzut eu răpirea și gloata îmbrăcată în haine albe strălucitoare, pe atât de sigur toți care Îl cred pe Dumnezeu acum, acceptă și primesc Cuvântul făgăduinței, lor le este descoperit. Mai spun o dată. Prin Duhul Sfânt călăuziți și prezenți la împlinirea făgăduințelor așa cum au fost Simeon, Ioan Botezătorul și toți ceilalți care au fost prezenți atunci când profeția biblică s-a împlinit. Tot atât de sigur vom fi noi prezenți până când ultima profeție, ultima prorocie, ultima făgăduință se va fi împlinit. Iar apoi noi vom fi la Domnul pentru totdeauna. Îi mulțumim Domnului. Lui, iubitului nostru Domn Îi aducem cinstea, slava și mulțumirea.

Dragii mei frați, nu observați voi că Duhul lui Dumnezeu ne vorbește direct, că ne aduce în starea cea mai nouă din acest timp? Da, Îi aducem slavă Domnului. Adevărul Tău înaintea. Amin.